

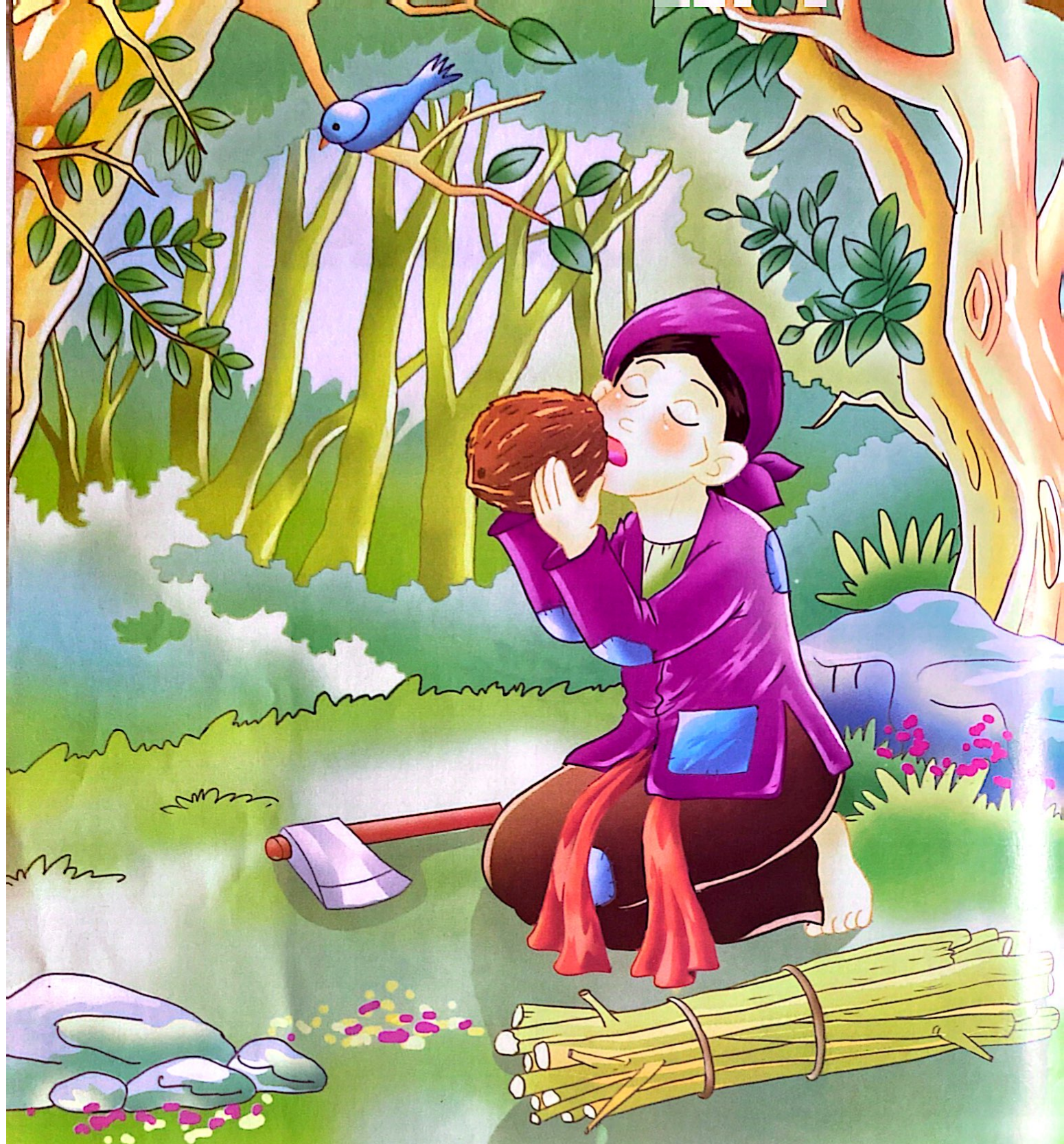
TRANH TRUYỆN CỔ TÍCH VIỆT NAM

SỢ DỪA

Biên soạn - vẽ tranh
NGUYỄN NHƯ QUỲNH

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

2. Xưa có hai vợ chồng nông dân đi ở cho một nhà giàu từ hồi còn nhỏ. Vợ chồng ăn ở hiền lành nhưng ngoài năm mươi tuổi vẫn không có con. Một hôm trời nắng gắt, người vợ vào rừng lấy củi cho chủ, khát nước quá mà không tìm đâu ra nước. Nhìn quanh bà chỉ thấy có một cái sọ dừa đựng một ít nước mưa trong vắt ở một gốc cây, chần chừ một lát, cuối cùng bà đành phải liều uống hết nước trong cái sọ dừa. Nhưng lạ thay uống vào đến đâu mát đến đấy, bà thấy khoan khoái vô cùng.

3. Về nhà bà thấy mình khang khác và từ đó bà có thai, hai vợ chồng vô cùng mừng rỡ cảm ơn Trời Phật. Một thời gian sau người chồng lăn ra ốm rồi mất, mọi công việc vất vả ở nhà Phú ông trút hết sang người vợ. Chín tháng mười ngày bà sinh ra một cục thịt đỏ hỏn, tròn lông lốc như hình cái sọ, có mặt mũi, mồm, tai, nhưng không có tay, chân bà rất buồn phiền, định đem vứt đi. Bỗng cục thịt lên tiếng: “Mẹ ơi! Con là người đẩy mẹ ạ, mẹ đừng vứt con đi mà tội nghiệp”. Bà xúc động ôm cục thịt vào lòng, cho nó bú.

4. Đứa trẻ trông kỳ quái nhưng rất khôn ngoan, bà đặt tên là Sọ Dừa. Nghe tin bà cụ đẻ ra quái thai, lão Phú ông bắt bà đem đi chôn, nhưng bà không nghe. Lão đuổi bà ra túp lều tranh ở góc vườn. Hàng ngày trước khi đi làm thuê cho Phú ông, bà thường dẫn Sọ Dừa ở nhà trông nhà. Mỗi lần đi làm về bà đem một nắm cơm cho Sọ Dừa. Sọ Dừa lớn lên rất nhanh và ngày càng lễ phép, khôn ngoan, hiểu biết và nhanh nhẹn nhanh miệng. Bà mẹ và những người xung quanh quen dần và ngày càng yêu mến Sọ Dừa.

5. Một hôm bà mẹ buồn bã nói với Sọ Dừa: “Con người ta lên bảy, tám tuổi đã biết đi chăn trâu, chăn bò, con thì mẹ chẳng trông cậy được gì! Ông chủ có một đàn dê, cần người đi chăn mà vẫn chưa tìm được ai”. Sọ Dừa nói: “Mẹ ơi, con chăn dê được, mẹ nhận với ông chủ đi!” Bà mẹ nói với Phú ông, lúc đầu thì lão chối đây đấy vì sợ mất dê nhưng sau lão ưng thuận vì nghe nói Sọ Dừa khôn ngoan và cũng chưa tìm được người. Bà cụ mừng rỡ nói cho con biết nhưng vẫn rất lo. Từ khi Sọ Dừa chăn dê, Phú ông rất hài lòng vì thấy đàn dê ngày càng thêm béo tốt mà Sọ Dừa lại ăn ít, mỗi ngày chỉ hai nắm cơm nhỏ.

6. Sọ Dừa chăn dê suốt ngày ở dãy núi xa làng. Việc đem cơm lão Phú ông giao cho ba người con gái luân phiên nhau. Hai người chị thường đứng xa gọi Sọ Dừa rồi để cơm ở đó mặc Sọ Dừa tự lăn đến mà ăn. Còn cô Út đem đến tận nơi cho Sọ Dừa. Vì thế mà cô biết được một điều kì lạ. Sọ Dừa không phải là người trần, chàng là người Trời - Một chàng trai trẻ khôi ngô, tuấn tú. Cô thấy chàng ngồi trên một gốc cây, miệng thổi sáo, tiếng sáo khi bổng khi trầm, lúc khoan lúc nhặt làm cho cô bồn chồn, xao xuyến.

7. Vì mãi ngắm chàng trai lạ, không may cô Út làm gãy cành cây khô, lập tức chàng biến mất, chỉ thấy Sọ Dừa lăn lóc gần đấy. Từ đó cô Út đem lòng yêu trộm, nhớ thầm Sọ Dừa, có gì ngon cô cũng để dành đem cho Sọ Dừa. Một hôm, Sọ Dừa đòi mẹ đi hỏi một trong ba người con gái Phú ông cho mình. Bà mẹ đang buồn phiền cũng ngạc nhiên, phì cười mà nói: “Con thì có ma nó lấy! Mình mấy chân tay chẳng có mà đòi lấy vợ”. Nhưng Sọ Dừa nói mãi mẹ cứ sang hỏi thế nào cũng có một cô đồng ý lấy con, bà mẹ dần cũng xiêu lòng.

8. Bà đánh bạo sang nói chuyện với Phú ông. Lão Phú ông cười khẩy: “Mụ về bảo hẩn sắm đủ lễ vật thì ta sẽ gả cho một đứa. 1 chính vàng cốm, 10 tấm lụa đào, 10 con lợn béo, 10 vò rượu tăm, 1 căn nhà ngói 5 gian, câu đầu bằng bạc, xà ngang bằng đồng”. Lão đặc ý cho mình thách như thế thì không đời nào Sọ Dừa lo được. Bà mẹ thì lo, nhưng Sọ Dừa điềm nhiên bảo rằng: “Mẹ sang nói ngay với ông chủ là con có đầy đủ các thứ ấy”. Không còn cách từ chối, lão Phú ông gọi ba con gái lên hỏi có ai ưng thuận làm vợ Sọ Dừa không?

9. Hai cô chị nghe xong chối đây đấy. Còn cô con Út bẽn lẽn: “Cha mẹ đặt đâu con ngồi đấy”. Phú ông đành phải chấp nhận. Đúng giờ hẹn, nhà trai đem đủ lễ vật sang nhà gái đón dâu. Phú ông chẳng biết tính sao đành phải nhận lễ vật và gả cô Út cho Sọ Dừa. Dân làng ai cũng ngạc nhiên. Hai cô chị thì trề môi, tặc lưỡi hết lời chê bai, mắng nhiếc cô Út. Còn cô Út thì rất vui, lúc nào cũng tươi cười với mọi người. Chiều hôm ấy đón dâu về nhà, Sọ Dừa bỗng nhiên biến thành một chàng trai tuấn tú, khôi ngô.

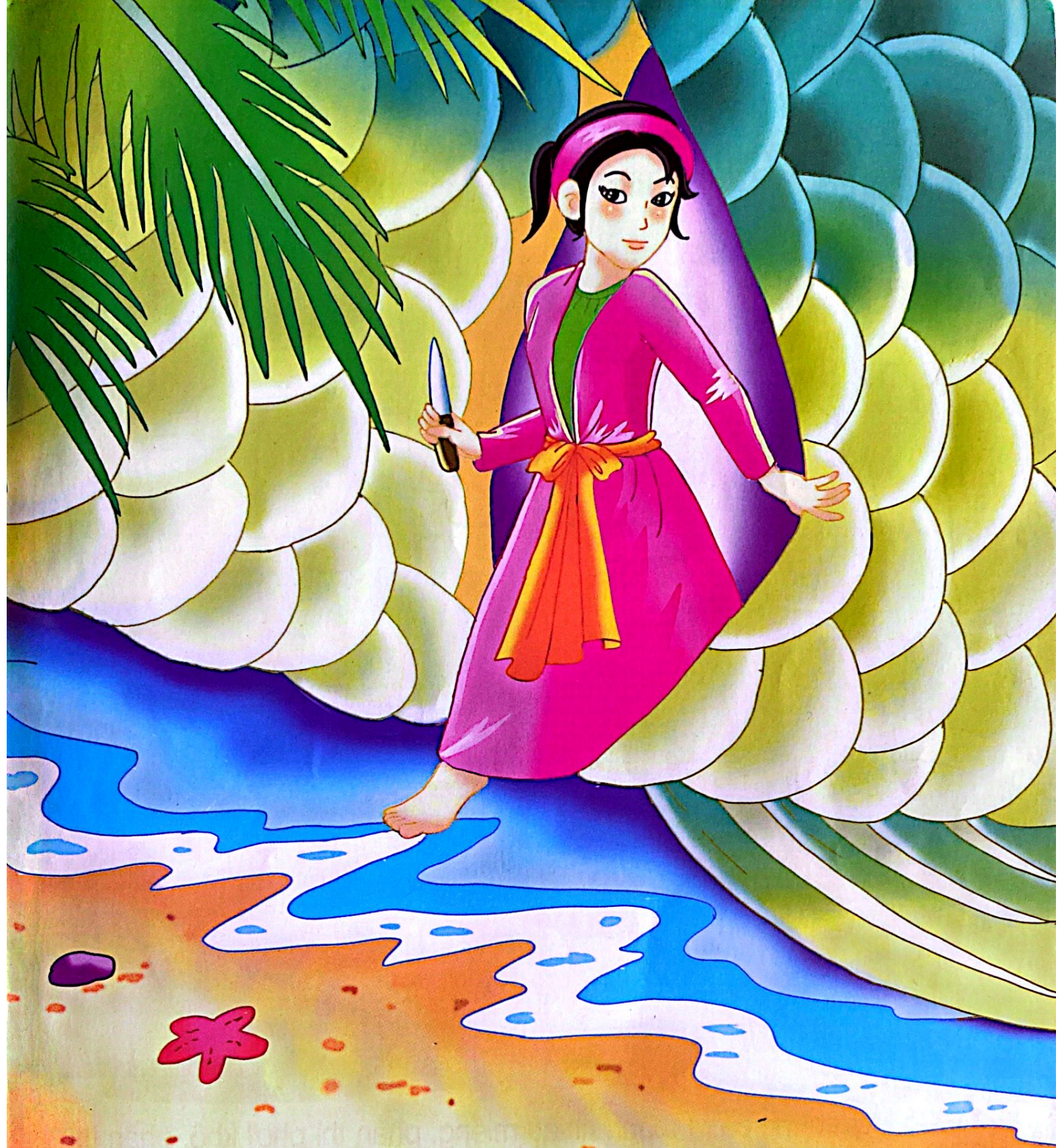
10. Chàng ra chào và cảm tạ hai họ. Sung sướng nhất là bà mẹ, bà ôm chầm lấy con trai và con dâu mừng vui không nói nên lời. Sau khi cưới vợ, chàng ra sức học hành, Sọ Dừa học thông minh nổi tiếng cả vùng. Quả nhiên đến khoa thi Sọ Dừa đỗ Trạng Nguyên được nhà Vua phong làm quan. Khi bà mẹ qua đời, quan Trạng từ kinh đô về chịu tang. Được ít lâu thì nhà Vua có chiếu cử chàng đi Sứ.

11. Trước khi đi, chàng đưa cho vợ một con dao, một hòn đá lửa và hai quả trứng gà, dặn vợ lúc nào cũng phải dắt luôn bên mình, phòng khi gặp nạn sẽ phải dùng đến. Từ khi cô Út lấy được chồng Trạng Nguyên, hai người chị gái luôn ghen tị vì em lấy được chồng đẹp trai, giỏi giang, quyền cao chức trọng. Hai cô chị bàn cách hãm hại nàng Út cho bố tức. Nghe tin Sọ Dừa đi Sứ, cô Út ở nhà một mình, hai chị rủ em đi chơi thuyền trên sông gần biển.

12. Nàng Út tưởng hai chị thương yêu mình nên nhận lời đi ngay. Ba chị em xuống thuyền rồi chèo ra cửa biển. Ở đó gió to sóng cao ngất và thường có cá lớn có thể nuốt cả thuyền lẫn người. Hai chị chèo thuyền đưa em đi chơi một lúc rồi chèo vào bờ. Chúng vội vàng nhảy lên bờ trước, thu nhặt bời chèo rồi đẩy thuyền ra giữa dòng nước. Thuyền không chèo bị nước xoáy ra biển hút xuống chìm nhanh. Lúc bấy giờ hai cô chị hô hoán ầm ĩ và khóc lóc thảm thiết thương em đi chơi thuyền bị chết đuối.

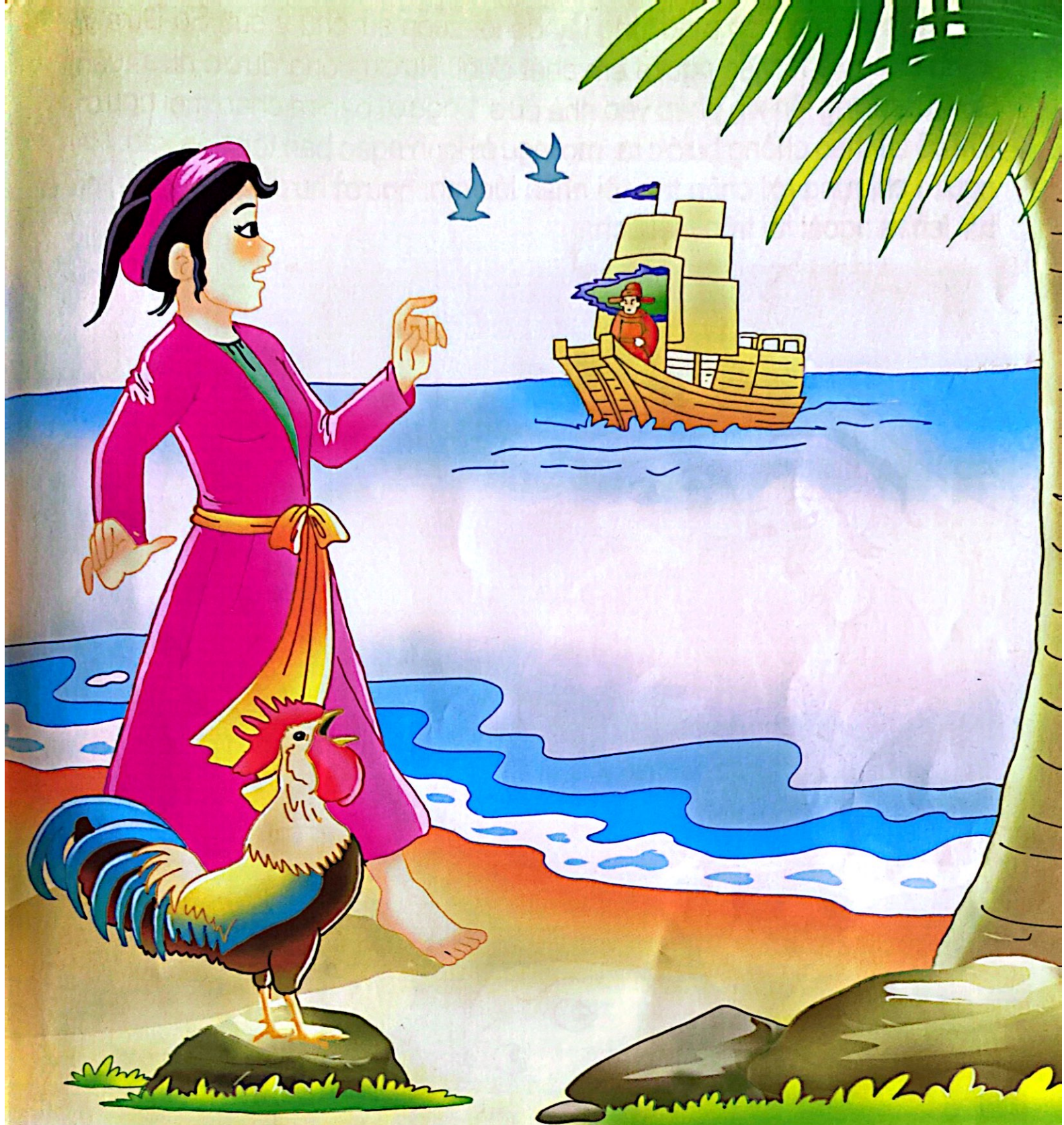

13. Thuyền vừa chìm xuống mặt nước thì một con cá Kinh vô cùng to lớn đến nuốt chửng cả thuyền lẫn cô Út vào bụng nó. Nhớ lời chồng dặn lúc chia tay, cô Út bình tĩnh rút dao rạch bụng cá làm cho cá vẩy vung một hồi rồi chết. Sau đó xác cá nổi lên trôi vào bờ một hòn đảo, cô khoét bụng cá chui ra.

14. Cô Út xẻo thịt cá ra thành nhiều miếng, phần thì phơi khô, phần thì muối mặn để ăn dần. Cô lại dùng dao đánh vào hòn đá chồng đũa để lấy lửa nấu ăn và sưởi ấm. Ngày ngày cô vào rừng hái trái cây, đào củ mài để ăn thay gạo. Một hôm cô thấy hai quả trứng gà để trong bọc cựa quậy rồi lúc sau vỏ trứng nứt ra hai con gà chui ra. Cô bắt sâu cho chúng ăn, chúng lớn rất nhanh, chẳng bao lâu chúng đã rõ ra một con trống, một con mái. Dần dần, đàn gà sinh sôi nảy nở đông dần, làm bạn với cô Út trên đảo hoang.

15. Bỗng một buổi chiều, cô nghe tiếng gáy “Ồ ó o!... Phải thuyền quan Trạng rước cô tôi về!”. Cô chạy ra thì thấy một chiếc thuyền lớn cắm cờ đuôi nheo tiến về phía đảo. Cô mừng lắm khi thấy Sọ Dừa bước lên mũi. Vợ chồng nhận ra nhau, mừng mừng tủi tủi không nói nên lời. Biết rõ lòng dạ thâm hiểm của hai bà chị Sọ Dừa rất thương vợ. Nhưng chàng vẫn bình tĩnh không nói cho ai biết. Về đến nhà Sọ Dừa bảo vợ lánh vào phòng trong rồi bày tiệc mời cả nhà bố vợ và dân làng đến dự.

16. Hai người chị ăn mặc lộng lẫy để lôi cuốn sự chú ý của Sọ Dừa và tranh nhau kể lể việc người em chết đuối. Rượu uống được nửa tuần, Sọ Dừa đứng lên xin phép vào nhà đưa 1 người bạn ra chào mọi người. Khi cô Út theo chồng bước ra, mọi người kinh ngạc bàn tán xôn xao. Hai người chị rụng rời chân tay, rồi nhân lúc mọi người hướng về cô Út, cả hai lén ra ngoài rồi trốn biệt tích.

